

[Miljøministeren]

nimum. Hvordan det kan gøres, vil vi – og det har vi også forhandlinger med de forskellige interessegrupper om i nær fremtid – optage forhandling om, men målsætningen er ganske klar: Det offentlige må gå i spidsen, når det drejer sig om at reducere denne miljøbelastning.

Jeg vil gerne i den forbindelse understrege, at miljøbelastning jo ikke alene er et spørgsmål om sundhed hos mennesker. Det er, som ordførerne har understreget, også et spørgsmål om påvirkning af plante- og dyreliv, hvor vi jo desværre i de senere år har måttet konstatere, at de fugle og øvrige dyrearter og de planter, der hører til i det åbne land, og som er forudsætningen for et rigt dyreliv i det åbne land, er alvorligt på retur. En fugl som viben er om ikke blevet et særsyn så i hvert fald et meget sjældnere syn – bare for at nævne et eksempel. Der kan desværre nævnes adskillige andre.

Jeg vil også sige, da flere ordførere har været inde på, at der ingen grund er til at reagere så kraftigt, for hvad er problemet, når vi nu har rent vand i Danmark, at problemet er, at hver gang vi måler, så finder vi flere og flere eksempler på sprøjterester fra kemiske sprøjtemidler. Den omstændighed, at vi har rent vand i dag, er et af de aller mest værdifulde goder for den danske befolkning overhovedet. Jeg kan næsten ikke forestille mig noget, der er mere værdifuldt for et samfund at have end rent vand, og det er en fantastisk ting, at vi faktisk kan åbne for hanen og stort set alle steder i landet være helt sikre på, at det vand, der kommer ud, er helt rent. Og rent vand vil sige rent vand og ikke rent vand plus sprøjtemidler, man måske ikke ligefrem dør af.

For mig er det noget meget, meget afgørende, at vi sammen slås for at bevare dette gode. Og det, der er problemet med sprøjtemidlerne, er jo, at vi i et vist omfang her har med fortidens synder at gøre, at mange af disse midler er på vej ned igennem jordlagene, ned mod vores grundvand. Derfor er det reneste grundvand mere end 40 år gammelt. Før den tid brugte man faktisk ikke sprøjtemidler i landbruget.

Derfor er det så utrolig vigtigt både af hensyn til miljøet som helhed, af hensyn til natur og af hensyn til grundvandet, at vi er optaget af denne opgave, og jeg er overrasket over nogle af ordførernes indlæg her i dag. Vi burde fak-

tisk alle, måske minus Fremskridtspartiet, være på naturens og miljøets side og være forsigtige med hensyn til den risiko, vi også påfører befolkningens sundhed, og ikke indlade os på en chancesejlad på det her felt. Det er i hvert fald regeringens holdning omkring dette.

Det andet spørgsmål, hr. Gade stiller, er spørgsmålet om forringelse af niveauet i EF. Vi har, som jeg sagde det i min besvarelse, et aldeles glimrende drikkevandsdirektiv vedtaget i EF. Det, der er risikoen, og som det lykkedes landbrugsministeren, synes jeg, ved en meget dygtig indsats at afværge, er, at man under arbejdet med implementeringen, som det hedder i det smukke sprog, altså med gennemførelsen af plantebeskyttelsesdirektivet, da at få undtagelser ind i forhold til drikkevandsdirektivet, netop når det drejer sig om belastningen fra sprøjtemidler. Der er jeg glad for at kunne sige, at regeringen står urokkelig fast og støttes, tror jeg, af et flertal i Folketinget i, at vi ikke vil have sænket niveauet på dette område. Så vidt jeg er orienteret, er det som følge af bl.a. fru Kirsten Jensens indsats – men der har sikkert også været mange andre gode kræfter med – lykkedes at få Europa-Parlamentet til at vedtage en beslutning i relation til Kommissionen om, at man ikke ønsker, at Kommissionens forslag skal igennem på plantebeskyttelsesområdet, hvis det indebærer en forringelse af drikkevandscirkulæret.

Det vil sige, at der nu er et pres fra Europa-Parlamentet i forhold til Kommissionen, en situation, hvor jeg tror det vil være meget svært at forestille sig, at Kommissionen ændrer sit forslag og dermed tillader, at et flertal af landene i Landbrugsministerrådet via arbejde med plantebeskyttelsesdirektivet forringer drikkevandsdirektivet. Det understreger jo netop, hvor vigtigt det er, ikke bare at vi i Danmark holder fast, men at vi er i stand til at kunne samarbejde med andre og også bruge Europa-Parlamentet i denne opgave.

Hvad betyder så afsnittet om afgifter? Det er det tredje spørgsmål, som hr. Gade stiller. Det betyder, at regeringen er af den opfattelse, at grønne afgifter er et nyttigt led i en moderne miljøpolitik. Grønne afgifter i forhold til erhvervslivet skal ikke bruges til at skaffe flere penge i statskassen, men til at fremkalde adfædsændringer, og det er også derfor, adfædsændringer indgår i dagsordenen på dette felt.